

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Π.Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516475
e-mail: ypertns@ypakp.gr

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2016
Αριθ. Πρωτ.: 214

- 8 ΜΑΡ. 2016

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Προβλήματα εργαζόμενου στο εργοστάσιο της Κ.Ε ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΗΣ - ΚΑΛΑΣ Α.Ε,
Α.Β.Ε.Ε ΑΛΛΑΤΟΣ, στην ΒΙ.ΠΕ Σίνδου, ΠΕ Θεσσαλονίκης.

ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ.3294/18-2-2016 ΕΡΩΤΗΣΗ

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές, κ.κ. Σ. Βαρδαλή και Γ.Δελή, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Στο Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιών Δυτικού Τομέα Θεσσαλονίκης προσήλθε την 15.02.16 ο κ. Σίσκος Κυριάκος εργαζόμενος της επιχείρησης Κ.Ε ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΗΣ - ΚΑΛΑΣ Α.Ε και κατέθεσε αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς με αντικείμενο συζήτησης την οφειλή υπερεργασίας, νυκτερινής και υπερωριακής εργασίας από την προαναφερόμενη εταιρεία. Επιπλέον στην αίτησή του, αναφέρεται στην απόλυσή του την οποία θεωρεί παράνομη και καταχρηστική, καθώς η εταιρεία εξαπέλυσε επίθεση εναντίον του μετά την εγγραφή του στο σωματείο εργαζομένων της επιχείρησης αλλά και τη συμμετοχή του στην απεργία της 04.02.16 που είχε ως συνέπεια την αλλαγή θέσης στην εργασία του - για να αναγκαστεί σε οικειοθελή αποχώρηση -, αν και η επιχείρηση γνώριζε από τον γιατρό της εταιρείας ότι πάσχει από χρόνια πάθηση. Στη συνέχεια σύμφωνα με την αναφορά του κ. Σίσκου Κυριάκου, επήλθε η απόλυσή του.

Άμεσα η τοπική υπηρεσία του ΣΕΠΕ προσδιόρισε τη συζήτηση της εργατικής διαφοράς για την 01.03.2016 ημέρα Τρίτη και ώρα 11:30, αλλά εν συνεχεία ζητήθηκε αναβολή από την επιχείρηση λόγω της αποχής των δικηγόρων. Νέα ημερομηνία συζήτησης ορίστηκε η 16/3/16 οπότε και θα λάβει γνώση των θέσεων της επιχείρησης η υπηρεσία του Υπουργείου μας. Παράλληλα διαβιβάστηκε η αίτηση εργατικής διαφοράς του προσφεύγοντος, στην Περιφερειακή Δ/ση Επιθεώρησης Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Β' Τομέα Θεσσαλονίκης Πέλλας, για τυχόν δικές της ενέργειες που άπτονται θεμάτων αρμοδιότητάς της.

Β. Επί του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνεται στη χώρα μας από το Σύνταγμα, προστατεύεται από Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (οι οποίες Δ.Σ.Ε. υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 28§1 του Συντάγματος) και ρυθμίζεται νομοθετικά με το Ν. 1264/1982.

Πιο συγκεκριμένα:

Το Σύνταγμα, στο άρθρο 23§1, καθορίζει ότι το Κράτος λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου. Επίσης, στην παρ. 2 ορίζει την απεργία ως δικαίωμα, το οποίο ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις, προς διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών εν γένει συμφερόντων των εργαζομένων.

Η Δ.Σ.Ε. 87/1948 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/1961 (Φ.Ε.Κ. 174/Α'), ορίζει ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς καμιά προηγούμενη άδεια, να συνιστούν οργανώσεις της επιλογής τους, να γίνονται μέλη αυτών, να εκπονοούν τα καταστατικά και τους διοικητικούς κανονισμούς τους, να εκλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους τους, να οργανώνουν τα της διαχείρισης και της δραστηριότητάς τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους.

Παράλληλα, η Δ.Σ.Ε. 98/1949 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4205/61, ορίζει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας κατά κάθε πράξης διάκρισης, που μπορεί να θίξει τη συνδικαλιστική τους ελευθερία ως προς την απασχόλησή τους. Οι εργοδότες δεν δικαιούνται να απολύουν τους εργαζόμενους ή να τους βλάπτουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, λόγω εγγραφής τους ή συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική δραστηριότητα. Επίσης, δεν πρέπει να επεμβαίνουν με κανένα τρόπο ή μέσο στη σύσταση, στη λειτουργία ή στη διοίκηση των οργανώσεων των εργαζομένων.

Επιπλέον, η προάσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας προκύπτει από το άρθρο 11I της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4.11.1950 (κυρώθηκε από τη χώρα μας εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974), αλλά και από το άρθρο 23 IV της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών.

Ειδικότερα, η συνδικαλιστική δράση και το δικαίωμα της απεργίας προστατεύονται και ρυθμίζονται με το ν. 1264/1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" (ΦΕΚ 79/Α'). Ο νόμος αυτός κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθμίζει τα της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους. Οι διατάξεις του περιλαμβάνουν τόσο γενικά όσο και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης. Ανάγει δε σε δικαιώματα, τόσο την προσφυγή στην απεργία (ως μέσο δηλαδή εργασιακού αγώνα) όσο και τη συμμετοχή σε αυτή.

Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982 ορίζεται ότι τα όργανα του Κράτους έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της

ανεννόητης άσκησης του δικαιώματος για την ίδρυση και αυτόνομη λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου 14, απαγορεύεται στους εργοδότες, σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους και σε οποιοδήποτε τρίτο, να προβαίνουν σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη, που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα:

- α) Να ασκούν επιρροή στους εργαζόμενους, για την ίδρυση ή μη ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης.
- β) Να ασκούν επιρροή ή να παρεμποδίζουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο την προσχώρηση εργαζομένων σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.
- γ) Να απαιτούν από τους εργαζόμενους δήλωση συμμετοχής, μη συμμετοχής ή αποχώρησης από συνδικαλιστική οργάνωση.
- δ) Να υποστηρίζουν συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση με οικονομικά ή με άλλα μέσα.
- ε) Να επεμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στη διοίκηση, στη λειτουργία και στη δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
- στ) Να μεταχειρίζονται με ευμένεια ή δυσμένεια τους εργαζόμενους, ανάλογα με τη συμμετοχή τους σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 4 απαγορεύεται η καταγγελία της σχέσης εργασίας για νόμιμη συνδικαλιστική δράση, γενικότερα. Κρίνεται δηλαδή δικαστικά εάν μεταξύ της συνδικαλιστικής δράσης και της καταγγελίας υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος. Ως εκ τούτου, έχει κριθεί άκυρη η καταγγελία συμβάσεως που έγινε από εκδίκηση, λόγω εγγραφής του μισθωτού ως μέλους σωματείου και συμμετοχής του στην απεργία που κηρύχθηκε από το σωματείο, αλλά και προς εκφοβισμό και αποτροπή των συναδέλφων του από το να συμμετέχουν σε παρόμοιες ενέργειες και δραστηριότητες (ΜΠΡΑ 14037/83). Ωστόσο, η νομολογιακή πρακτική έχει καταδείξει ότι δεν απαιτείται η συνδικαλιστική δράση να αποτέλεσε την αποκλειστική ή την κύρια αιτία της απόλυσης, αλλά αρκεί ότι συντέλεσε απλώς στην απόφαση για απόλυση, υπό την έννοια ότι χωρίς την αιτία αυτή ο εργοδότης δεν θα προέβαινε στην καταγγελία (58/2011 ΕΦ ΑΘ, 763/2008 ΕΦ ΠΑΤΡ, 4401/2006 ΕΦ ΑΘ, 1698/2005 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ, 30270/2004 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛ, 1104/1998 ΑΠ).

Παράλληλα, στην παρ. 5 του άρθρου 14 του Ν. 1264/1982 ορίζεται ότι, είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας α) των μελών της διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 ΑΚ, της συνδικαλιστικής οργάνωσης, β) των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 ΑΚ, διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης, που διορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΑΚ και γ) των μελών της διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης. Η απαγόρευση ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά τη λήξη της, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 του ίδιου άρθρου και διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία της Επιτροπής Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1545/1985.

Ωστόσο, η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, ως συλλογικό όργανο της διοίκησης, δεν έχει δικαιοδοσία να αποφαινεται για άλλα θέματα εκτός από αυτά

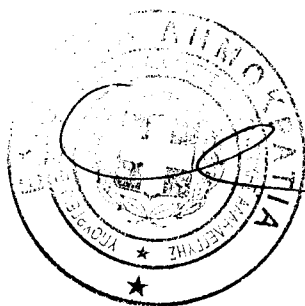
που περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο (ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ 2451/1996, Απόφαση ΕΠΣΣ αρ. 5/2001 ΔΕΝ 2002 σελ.29, ΜΠΡ ΛΑΜ 383/2000, Βλαστό Αστικά Σωματεία, Συνδ. και Εργοδ. Οργαν., Συνεταιρισμοί, σελ.448). επομένως, στην περίπτωση που το συνδικαλιστικό στέλεχος διαπράττει κάποιο ποινικό αδίκημα (όπως αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας, κατά των ηθών κλπ.) ή παραβιάζει θεμελιώδεις υποχρεώσεις της σύμβασης εργασίας ή ακόμη διαπράττει κακόβουλες πράξεις που θέτουν σε κίνδυνο τη λειτουργία της επιχείρησης (ΕΦ ΑΘ 106/1984, ΑΠ 197/1990, ΑΠ 199/1990 Εφ Αθην 388/1995, ΑΠ 706/2006, Λεβέντη, "Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο", 2^η εκδ./2007, σελ. 301), θεωρείται ότι ο συνδικαλιστής υπερβαίνει τα όρια του αρθ. 281 ΑΚ (Γνωμοδότηση Γ. Λεβέντη, ΔΕΝ 2012, σελ. 418) και δικαιούσται να κρίνουν έχουν τα πολιτικά δικαστήρια, που εκδικάζουν σχετική αγωγή του συνδικαλιστικού στελέχους για αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και καταβολή αποδοχών υπερημερίας (ΑΠ197/90, ΑΠ199/1990, ΕφΑΘ1626/2012).

Περαιτέρω, στην παρ. 9 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982, ορίζεται ότι με την επιφύλαξη του άρθρου 11§3 του Ν.1256/82 «για την πολυθεσία, την πολυαπασχόληση και την καθιέρωση ανωτάτου ορίου απολαβών στο δημόσιο τομέα καθώς και για το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Νομικό Συμβούλιο του κράτους και άλλες διατάξεις», δεν επιτρέπεται μετάθεση των εργαζομένων που αναφέρονται στις §§5, 6, 7 και 8 χωρίς τη συγκατάθεση της αντίστοιχης συνδικαλιστικής οργάνωσης. Ο εργοδότης έχει δικαίωμα να προσφύγει στην ανωτέρω Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15 που αποφασίζει για την αναγκαιότητα της μετάθεσης.

Το δικαίωμα της απεργίας, ρυθμίζεται στα άρθρα 19 έως και 22 του ν. 1264/82. Σύμφωνα δε με την παρ. 1 του άρθρου 19, η απεργία αποτελεί δικαίωμα των εργαζομένων που ασκείται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ως μέσο για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, συνδικαλιστικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων και ως εκδήλωση αλληλεγγύης για τους αυτούς σκοπούς.

Τέλος, στο άρθρο 23 του εν λόγω νόμου προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Οι παραβαίνοντες των παρ. 2, 5 και 9 του άρθρου 14, τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή για κάθε παράβαση ή άρνηση και εφ' όσον δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Γ. ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ